

[Jytte Andersen]

sig for ledigheden her, er betænkelige og dystre.

Næsten dobbelt så mange unge kvinder som unge mænd var ledige i december måned, og for socialdemokratiet er det naturligvis en uacceptabel udvikling. Det er ikke nok, som regeringen gør, at sige, at kvinder bare skal vælge andre fag. Kvindearbejdsløsheden er ikke alene et spørgsmål om, at alle kvinder skal gå med på teknikerbølgen. Den skyldes i lige så høj grad – eller måske i højere grad – regeringens massive nedskæringspolitik i den offentlige sektor, hvor halvdelen af den kvindelige arbejdskraft er placeret.

Også blandt de langtidsledige er der flest kvinder, og langtidsledigheden bider sig desværre hårdere og hårdere fast. I 1979 var 15 pct. arbejdsløse i mere end ½ år. I 1984, altså fem år efter, var der 31 pct. arbejdsløse i mere end ½ år. I personer svarer det til 90.000 i 1979 og 230.000 i 1984. Disse mange ulykkelige mennesker har så fra tid til anden skullet lægge øre til påstande om, at virksomhederne mangler arbejdskraft.

Jeg vil anbefale regeringens nye arbejdsminister at læse KAD og SiDs rapport »Fup eller fakta om paradoksproblemet«. Den er spændende. Den afslører med pinlig præcision regeringens motiver: den ubegrundede mistænkliggørelse af de ledige, ønsket om at fastholde en stram lønpolitik, arbejdsgivernes opskruning af erhvervs kvalifikationskravene, den emsige kontrollen af de ledige, rådighedsbegrebet, der strammer til dag for dag, og arbejdsgivernes misbrug af det offentlige system, bl.a. på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet. Rapporten er en afsløring af et arbejdsmarked, hvor den ene part, arbejdsgiveren, er den stærke, og hvor hensynet til den ledige er meget beskedent. Arbejdsgiverne har ingen forpligtelser over for den ledige eller det offentlige. Hvornår har vi hørt regeringen forarges over arbejdsgivernes misbrug af dagpengesystemet, som det f.eks. er beskrevet i det sidste nummer af Samfundsøkonomen i Paul Brüniche-Olsens artikel »Arbejdsgivernes dagpengemisbrug«, som siger, at arbejdsgiverne misbruger dagpengesystemet med 3 mia kr.? Jeg håber, at rapporten kan være inspiration for den nye arbejdsminister. Den er i hvert fald lærerig læsning for mange.

Men de økonomiske vilkår, regeringen byder de ledige, er de værste. Dagpengene

har nu været uændrede siden oktober 1982, en forringelse på ca. 16 pct. Tager man udgangspunkt i dagpengeniveauet i oktober 1982 og indregner regeringens planlagte fastholdelse af niveauet frem til 1987 med de planlagte reguleringer, vil det svare til en forringelse på 25 pct. Er regeringen klar over, at vi nærmer os 100.000 efterlønsmodtagere, hvis økonomiske muligheder vil blive beskåret samtidig?

Og hvad kommer regeringen så med nu? 2 pct., 48 kr. om ugen, 7 kr. om dagen! For efterlønsmodtagerne på 70 pct.-satsen betyder det 4,50 kr. om dagen. Det er, hvad regeringen mener at kunne afse til den enkelte arbejdsløse og efterlønsmodtager, et beløb, der på ingen måde står i forhold til prisstigningerne. De planlagte forhøjelser er meget langt fra de lønforhøjelser, der tildeles andre i dette samfund: direktører, topfunktionærer og selvstændige; de får meget mere.

Det er en hån. Regeringen må frem med planerne nu, ud af busken. Hvad vil regeringen gøre for de unge? I stedet for at arbejde på højtryk med nye økonomiske stramninger, der rammer almindelige menneskers hverdag, burde regeringen fremlægge forslag til løsning af vor tids alvorligste samfundsproblem: arbejdsløsheden.

Socialdemokratiet vil en anden vej: social genopretning, forhøjelse af dagpengesatsen her og nu, flere økonomiske ressourcer til arbejdsmarkeds- og EFG-uddannelserne, flere bevillinger til uddannelsesinitiativer for de arbejdsløse, en ungdomsgaranti eller som minimum en fastholdelse af kommunernes forpligtelse til at afsætte mindstebeløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden også i finansåret 1987 og betalt frihed til uddannelse. De ledige og efterlønsmodtagerne skal have en håndsrekning her og nu. Jeg skal derfor på S' og SFs vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at de arbejdsløse og efterlønsmodtagernes forhold er blevet alvorligt forringet de sidste tre år.

Derfor opfordrer tinget regeringen til at fremsætte forslag om at forhøje satsen for efterløn og dagpenge med 10 pct. i 1986.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«